

ת"פ 2164/08 - מ.י. מדור תביעות-מס הכנסה ת"א נגד ע.מ.י פרס בע"מ, מקסים בן עזרא

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 2164-08 מ.י. מדור תביעות-מס הכנסה ת"א נ' ע.מ.י פרס בע"מ ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

מ.י. מדור תביעות-מס הכנסה ת"א

המאשימה

נגד

1. ע.מ.י פרס בע"מ

2. מקסים בן עזרא

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הורשעו לאחר ניהול משפט הוכחות בעבירות כדלקמן:

2 - עבירות של אי הגשת דין וחשבון, בכך שלא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"חות השנתיים על הכנסותיה של הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") לשנות המס 2001 ו- 2002, וזאת בניגוד לסעיף 216(ד) לפקודת מס הכנסה;

10- עבירות של אי תשלום מס שנוכה, וזאת בניגוד לסעיף 219 לפקודת מס ההכנסה בכך שלא שילמו לפקיד השומה במועד שנקבע בתקנות את מס ההכנסה שניכו בגין המשכורת ששולמה לעובדי הנאשמת בחודשים אוקטובר 2001 ועד יולי 2002 בסך כולל של 160,252 ₪.

בהתאם להכרעת הדין, הנאשם היה מנהלה הפעיל של הנאשמת במועדים הרלוונטיים, ועל כן הורשע בעבירות הנידונות מכח אחריות מנהלים.

השלב הראשון - ריבוי עבירות

אין ספק בעיני כי אי הגשת הדו"חות השנתיים לשנות המס העוקבות והעבירות של אי תשלום מס שנוכה אינם "אירוע אחד", וכל אחד מהם עומד בפני עצמו.

השלב השני - קביעת מתחם העונש ההולם

אי הגשת דו"חות - הערך החברתי הנפגע

החובה להגיש דו"חות שנתיים הינה חובה בה חב כל נישום. תכליתה - העמדת המדינה בפני הנתונים העובדתיים המשקפים את הכנסתו הנטענת של הנישום וגביית מס אמת בהתאם לדיווח זה.

"מדובר בעבירות שהן התשתית לקיומה של מערכת המס ולפעולתה התקינה. הגשתו של דוח מס אינה ענין טכני פשוט ערך, הדוחות המוגשים משמשים כלי ראשון במעלה בידיה של רשות המיסים למילוי חובתה לקיים הליך סדור והוגן. בחובת ההגשה אין להקל ראש והדבר מתבטא גם בסנקציה הנלוות להפרתה".

ע"פ (מחוזי - ים) 2072-11-10 **עתאלי אוריאל נ' היועץ המשפטי לאגף מס הכנסה** (פורסם במאגרים, 28.2.2011).

הימנעות מדיווח מביאה לתוצאה של חוסר שוויון וחוסר הגינות בגביית המס, שכן נישומים אשר מדווחים במועד גם משלמים את המס החל עליהם ואילו נישומים שאינם עושים כן - פוטרים עצמם (שלא כדין) מחובת התשלום. תוצאה כזו אין לאפשר הן מטעמים של הגינות ושוויון והן מטעמים של מניעת חוסר סדר ואנדרלמוסיה חברתית.

אי תשלום מס שנוכה - הערך החברתי שנפגע

דומה כי לא יכול להיות ספק כי אי תשלום מס שנוכה משולה לגניבה ממש. צא ולמד במה דברים אמורים: הנאשמים הסכימו עם עובדי הנאשמת לשלם להם שכר ברוטו, העבירו להם שכר נטו (בניכוי תשלומי החובה), תוך יצירת מצג שההפרש מועבר לרשויות, אך בפועל שמרו בכיסם את חלק ההפרש שהינו בגין מס ההכנסה. אין זו אלא שליחת יד בכספי המדינה, אשר משולה לגניבה ממש.

מדיניות הענישה הנוהגת

אי הגשת דו"חות

ככלל מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה, הינה מע"ת וקנס, הכל בכפוף לשאלה האם המחדל תוקן ומה מספר הדו"חות המנועים.

לעניין זה ראה ע"פ (מחוזי-חי') 23087-07-11 **לזרוביץ נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 6.10.2011), וכן ע"פ (מחוזי-חי') 49294-06-13 **דורון רז נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 17.10.2013).

אי תשלום מס שנוכה

רע"פ 5209/08 **עלי מקלדה נ' מדינת ישראל-מס הכנסה** (פורסם במאגרים, 18.9.2008)

הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט הוכחות ב - 14 עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה מספקים ועובדים, על ידי חברה בשליטתו, בסך כולל של 944,443 ₪ על פני תקופה של 14 חודשים.

על הנאשם נגזרו שישה חודשי מאסר בפועל; שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים; וקנס בסך 100,000 ₪. על החברה אותה ניהל גזר בית המשפט קנס של 100,000 ₪.

בית-המשפט המחוזי ואחריו בית-המשפט העליון דחו את השגותיו של הנאשם על חומרת העונש.

ע"פ (מחוזי-ב"ש) 4259/07 אסייג אליהו נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 20.2.2008)

המערער הורשע בבית משפט השלום בת.פ. (ב"ש) 2238/03, על-פי הודאתו בעובדות כתב-האישום המתוקן שהוגש נגד החברה ונגדו, ב-10 עבירות של אי תשלום מס שנוכה - בסכום כולל של 258,346 ₪ וב-4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד.

על המערער נגזרו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 12 חודשי מע"ת, קנס בסך של 50,000 ₪ והתחייבות.

הערעור נסוב על חומרת העונש התקבל, ועל המערער הוטל עונש מאסר לריצוי בפועל לתקופה של 6 חודשים, וקנס.

ע"פ (מחוזי-ב"ש) 7190/02 מדינת ישראל נ' חברת מרגלית כ.בניה יזום השקעות בע"מ (פורסם במאגרים, 11.12.2002)

המשיב 3 והחברה, הורשעו בעבירות של אי העברת ניכויים בסך של 177,255 ₪, ממשכורות ששילמו לעובדים. בית-המשפט קמא דן את החברות לתשלום קנס של 10,000 ₪ כל אחת ואת המשיב 3, ל-4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מע"ת וקנס.

בית-המשפט המחוזי התערב בעונש שהושת על המשיב, וגזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ (מחוזי-י-ם) 40363/07 מדינת ישראל נ' חברת יג במושבה בע"מ (פורסם במאגרים, 18.9.2007)

המשיבים נידונו לתשלום קנסות, והמשיב 3 אף למאסר על-תנאי של חצי שנה, זאת בגין הרשעתם על-יסוד הודאתם, בעבירות של אי-הגשת 4 דו"חות שנתיים במועד, אי-העברת מס שנוכה במקור לעובדים וספקים בסך של 32,000 ₪ ואי-קיום דרישה להגשת הצהרת הון במהלך שנת 2002.

בית-המשפט המחוזי החליט לקבל את ערעור המדינה על קולת העונש, הגדיל את סכום הקנסות והעמיד את עונשו של המשיב 3 על 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ע"פ (מחוזי-חי') 1334-06-09 מנחם אברהם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 1.7.2010)

לאחר שמיעת ראיות הרשיע בית-משפט קמא את המערערים, אח ואחות, בכך שהעסיקו עובדים וקבלני משנה במסגרת החברה בה היו מנהלים ופקידים אחראים, ובתקופה שבין חודש 6/03 לבין חודש 11/03 לא העבירו למשיבה במועד את הניכויים משכר העובדים, בלי הצדק סביר, כשסכום קרן המס עומד על סך 126,845 ₪. כמו-כן, הרשיע בית-משפט קמא את המערערים באי הגשת 2 דו"חות שנתיים של החברה.

המערערים נידונו ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מע"ת וקנס.

ערכאת הערעור הפחיתה את עונשם של המערערים מאחר שמצא שקריסת החברה אינה באחריותם המלאה של המערערים שכן שורשיה נטועים הרבה לפני כן, בשעה שאביהם ז"ל של המערערים ניהל את החברה, , באופן

שהמאסר בדרך של עבודות שירות שהושת על המערער משכו יהא חודשיים והמאסר בפועל שהושת על המערער משכו יהא 4 חודשים.

עפ"ג (מחוזי-מרכז) **6024-03-08 שוסטרמן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 4.5.2009)

המערער, הורשע בבית-משפט השלום לפי הודאתו בארבע עבירות שעניינן אי העברה במועד של מס שנוכה, בסך של 74,061 ₪ ובשתי עבירות של אי הגשת דו"חות שנתיים. המערער נדון לעונשים הבאים: שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, עשרה חודשי מאסר על תנאי לשנתיים, וקנס.

ערכאת הערעור מצא להמתיק את עונש המאסר שהוטל על המערער, והעמידה אותו על **4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.**

תפ (שלום-נתניה) **10777-03-14 מדינת ישראל מע"מ נ' קולין מהדרין בע"מ** (פורסם במאגרים, 31.12.15)

לנאשמים יוחסו 8 עבירות של אי הגשת דוח במועד, עבירות לפי סעיף 117 (א) 6 לחוק מס ערך מוסף; 2 עבירות של אי-הגשת מאזני החברות הנאשמות כל אחת לשנת 2011, עבירות לפי סעיפים 216 (4) לפקודת מס הכנסה וכן, 6 עבירות של אי תשלום מס שנוכה, עבירות לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה.

סך המחדלים בגין עבירות מע"מ עמד על סך של כ-39,000 ₪, וחוב הניכויים עמד על סך של כ-47,000 ₪. לכן, יש להוסיף את אי הגשת מאזני החברות לשנת 2011.

בית-המשפט השלום השית על הנאשמים 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, קנס ומע"ת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

אעבור כעת על הנסיבות הרלוונטיות להרשעה, כמפורט בסעיף 40 ט' לחוק.

(א) תכנון וחלקו היחסי של הנאשם - אין ספק בעיני כי העבירות אותן ביצע הנאשם היו מתוכננות היטב, וכי הנאשם לא חלק את האחריות לביצוע העבירות עם אחר. הנאשם נמנע בכוונת מכוון מהגשת הדיווחים למס הכנסה, וכן בכוונת מכוון נמנע מהעברת הכספים שנוכו משכר העובדים לשלטונות המס. לא נמצא מאן דהוא אחר שהיה בכוחו לעשות כן, והנאשם הינו היחיד שהיה מוסמך לפעול כן. הדבר עלה היטב הן ממערכת הראיות, כאשר הנאשם הודה כי הוא היה מורשה החתימה היחיד של הנאשמת (ת/1) והרוח החיה בה, והדברים קיבלו ביטוי מלא ומפורש בהכרעת הדין בסעיפים 14 ואילך. יש לזכור גם כי המדובר בריבוי עבירות, שכן אין מדובר באירוע בודד של אי העברת כספי הניכויים, אלא בשיטתיות המתפרסת על פני 10 חודשים רצופים.

(ב) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה - כפי שהוכח, הנאשם היה המנהל הפעיל של הנאשמת וככזה נושא במלוא האשמה בגין אי הגשת הדו"חות והעברת כספי המסים. יחד עם זאת עלי לציין כי לא הוכח שהנאשם הפיק תועלת אישית כלשהי מאי העברת כספי המסים למדינה.

(ג) הנזק שנגרם מביצוע העבירה - אין ספק כי הנזק שנגרם מביצוע עבירות אי הדיווח הינו מערכתי, ואולם הנזק מביצוע עבירות אי העברת כספי הניכויים הינו נזק כספי של ממש ובסכום נכבד. הנאשם לא תיקן את הנזק הנ"ל ולא שילם עד היום כל סכום בגין חוב מס זה. בהתאם לת/5 סכום החוב העדכני של המס (נכון למועד התע"צ - 14.12.2011) עומד על סך של 275,163 ₪ - סכום נכבד לכל הדעות.

קביעת מתחם העונש ההולם

נוכח כל האמור אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה נשוא האישום הראשון בנסיבות בהן נעברה הינו ככלל, מאסר על תנאי, ואילו לעבירה נשוא האישום השני בנסיבות בהן נעברה הינו בין 4 ל - 12 חודשי מאסר.

השלב השלישי - נסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירות

אסקור כעת את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40 י"א לחוק.

(א) עבר פלילי

לנאשם הרשעה קודמת משנת 2001 בעבירת ניכוי מס תשומות ללא חשבונית מס, בניגוד לסעיף 117(ב)(4) לחוק מע"מ.

(ב) הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו

הנאשם בן 62. מאז ביצוע העבירות חלפו 13 שנים. נכון הוא שבדרך כלל עבירות מהסוג הנדון מתגלות באיחור וחולף זמן עד אשר מתבררות. ואולם, גם כך אין ספק שיש בחלוף הזמן פגיעה ניכרת בנאשם ועל כך עוד להלן. מעבר לכך, הנאשם הינו כרגע עורך דין ואף עובד ככזה. אין ספק כי חל שינוי משמעותי בסטטוס שלו ובאורח חייו, וכי ההרשעה בתיק זה עלולה לפגוע בו וביכולתו להתפרנס ממקצוע עריכת הדין. יש לזכור עוד כי העבירות בוצעו זמן רב לפני שהנאשם הפך לעורך דין ולמד משפטים.

(ג) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו

הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, והרחיק עצמו מתפקידו כמנהל פעיל של הנאשמת.

(ד) תיקון תוצאות העבירה ופיצוי על הנזק שנגרם בשלה

הנאשם לא תיקן את תוצאות העבירה ולא שילם דבר בגין חוב המס נשוא כתב האישום.

(ה) חלוף הזמן

בעיני, שיקול זה הינו שיקול דומיננטי ביותר בפרשה זו.

העבירות נעברו בשנים 2001 ו - 2002. כתב אישום הוגש ב - 2008 והכרעת הדין ניתנה בשנת 2015, דהיינו 13 שנים לאחר ביצוע המעשים.

הלכה ידועה הינה כי לאדם יש זכות שההליכים הפליליים המתנהלים כנגדו, יסתיימו תוך זמן סביר, זאת בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה [ע"פ 4434/10 אבי יחזקאל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 08.03.2011)]. ר' בענין זה רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט (פורסם במאגרים, 21.02.2010) שם נאמר:

"במסגרת שיקולי הענישה, יש להתייחס לגורם הזמן שחלף מאז סיום ביצוע העבירות בשנת 1995 ועד להשלמתו של ההליך הפלילי בפסק הדין שניתן בערכאה זו. למעבר הזמן בין ביצוע המעשה הפלילי לבין השלמת ההליך הפלילי ישנה משמעות בעלת משקל. לחלוף הזמן יש השלכה הן על האחריות הפלילית, והן על מידת העונש. הוא מקהה את הטעם החברתי והמשפטי שבמיצוי הדין. הוא פועל לשחרור "הזכרון

עמוד 5

המעיק של החטא הקדמון".

ועוד ר' ע"פ 5822/08 נתנאל טרייטל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 12.03.2009).

בענייננו, אין חולק שכתב האישום הוגש 6 שנים לאחר ביצוע העבירות. זהו זמן ממושך וארוך אשר די בו לכשעצמו כדי להקהות את עוקצו של העונש. כמו-כן, עיון בהיסטוריה של ניהול משפט זה מגלה כי אמנם הנאשם היה אחראי לחלק מהדחיות המרובות שאפיינו את ניהולו של תיק זה ואולם לא לכולן. חלק מהדחיות נבעו משיקולי העומס על בית המשפט ושיקולים מערכתיים.

השלב הרביעי - גזירת העונש המתאים לנאשם

נוכח כל האמור, אני סבור כי העונש הראוי לנאשם בנסיבות, והמאזן בין כל רכיבי הענישה השונים, הינו עונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, בצירוף ענישה צופה פני עתיד וקנס כספי משמעותי. אשר על כן הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בכפר הילדים "בית אפל", רח' השיטה 2 גן יבנה, והכל בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 13.3.2016 בשעה 8.00 במפקדת הממונה על עבודות שירות מחוז דרום (בסמוך לכלא באר שבע). הנאשם מוזהר כי אי ביצוע עבודות השירות במלואן וכהלכתן עלול לגרום להפקעת עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריה.
 - ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי למשך 3 שנים מהיום, הנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או עבירות על פקודת מס הכנסה.
 - ג. קנס כספי בסך של 50,000 ₪ או 12 חודשי מאסר תמורתו. ניתן לשלם את הקנס ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שתחילתם ביום 1.2.2016 ומדי 1 לחודש. לא יעמוד הנאשם בתשלום כלשהו במלואו או במועדו - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי ומלא.
 - ד. כמו כן אני גוזר על הנאשמת קנס בסך 20,000 ₪.
- ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ו, 25 ינואר 2016, בנוכחות הנאשם, בא כוחו וב"כ המאשימה.